

[Socialministeren.]

skellige punkter at forbedre arbejdsløsheds-kassernes ydelser og imødekommer dermed en del af de ønsker om ændring i arbejdsløshedslovgivningen, som i den senere tid er fremsat af arbejdsløsheds-kasserne. Den nærmere afgrænsning af de foreslåede ændringer er sket efter forhandling med Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke.

De gældende understøttelsessatser stammer fra ændringen af arbejdsløshedsloven af 13. april 1960. De maksimale beløb for kassernes forskellige ydelser blev da — bortset fra brændselhjælpen — væsentligt forhøjet som følge af, at arbejdslønnen i tiden efter den senest forudgående forhøjelse i 1947 i urimelig grad var løbet fra arbejdsløshedsunderstøttelsen, der jo hidtil kun er blevet reguleret efter stigningen i pristallet. Det samme er sket nu, omend i mindre skala. Såfremt det hidtidige forhold mellem arbejdsløn og understøttelse skal opretholdes, hvad regeringen må anse for rettest, er en ny forhøjelse af dagpenge-satserne m. v. derfor påkrævet.

For at imødegå en lignende fremtidig forrykkelse af dette forhold foreslås det at forlade den hidtidige pristalsregulering af understøttelsen til fordel for en ordning, der automatisk vil give de arbejdsløse del i de lønmæssige forbedringer, som — ud over pristalsregulering — måtte blive opnået på arbejdsmarkedet. Den foreslåede ny regulering på grundlag af udviklingen i den gennemsnitlige arbejdsløn skal finde anvendelse på dagpengeunderstøttelsessatserne, børnetillægget og hjælpen til merudgifter ved dobbelt husførelse, men derimod ikke på husleje- og brændselshjælp, der fremdeles reguleres efter de særlige bolig- og brændselsindekser i pristallet.

Arbejdsløsheds-kasserne vil få ikke ubetydelige merudgifter som følge af den foreslåede forhøjelse af dagpengeunderstøttelsen m. v. Til delvis imødegåelse heraf foreslås en mindre ændring i tilskudssystemet, således at det offentliges refusion af kassernes såkaldte sociale udgifter forhøjes fra 80 pct. til 85 pct., dog begrænset til kasser med en gennemsnitlig ledighed på over 15 dage årlig.

Med hensyn til karenstidsbestemmelserne foreslås der indført adgang til i vedkommende kasses vedtægt at bestemme, at den nugældende sædvanlige karenstid på 6 dage

nedsættes med indtil 3 dage, således at en kasse herefter i sin vedtægt kan bestemme; at medlemmer af kassen skal kunne oppebære understøttelse efter 3 dages ledighed.

Der stilles dernæst forslag om graduering af brændselhjælpen, der efter den gældende bestemmelse udbetales med et engangsbetalt til medlemmer med 40 dages afkontrolleret ledighed i vinterhalvåret, d. v. s. 1. oktober-31. marts. Efter forslaget får medlemmer med mindre end 40 dages ledighed udbetalt en til deres ledighed svarende del af brændselhjælpen, og bl. a. ud fra administrative hensyn er forslaget udformet således, at den graduerede brændselshjælp også udbetales med et samlet beløb, så snart dette teknisk kan lade sig gøre efter udløbet af opsamlingsperioden.

Forslaget omfatter endvidere indførelse af ensartede maksimumsbetrag for husleje-hjælp i hele landet derved, at det nugældende maksimum i landdistrikterne hæves til det niveau, der gælder i den øvrige del af landet, bortfald af de nugældende regler om fradrag i husleje-hjælpen under hensyn til størrelsen af ægtefællens arbejdsindtægt, ophævelse af den nugældende ekstra ventetid på en måned for adgang til understøttelse til unge arbejdere, der er optaget i arbejdsløshedsforsikringen før deres 17. år, og endelig nogle ændringer af teknisk og redaktionel karakter.

Om såvel disse ændringer som om enkelt-hederne i de tidligere omtalte ændrings-forslag tillader jeg mig at henvide til bemærkningerne til lovforslaget, hvori der også nærmere er redegjort for de økonomiske konsekvenser af forslagene.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Endelig har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om udvidelse og ombygning af institutionerne ved forsorgscentret for Sønderjylland.*

Baggrunden for dette forslag er den om-lægning og forbedring af forholdene på en række af åndssvageforsorgens institutioner, som er forudsat i en kommissionsbetæn-ning om åndssvageforsorgen, udarbejdet i årene 1954-58, og som folketinget har givet sin tilslutning ved vedtagelse af loven af 5. juni 1959 om forsorgen for åndssvage og